

τη μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), η οποία είχε χορηγηθεί σύμφωνα με την απόφαση C(2000) 2349 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2000, περί εγκρίσεως του επιχειρησιακού προγράμματος POR Puglia, για τη χρονική περίοδο 2000-2006, στο πλαίσιο του στόχου 1 — Μη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Δεν υφίσταται πράξη αφορώσα άμεσα την αναιρεσείουσα — Απαράδεκτο — Ανεπαρκής αιτιολογία

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Regione Puglia στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 25 της 28.01.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Curtea de Apel Bacău (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Elena Luca κατά Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

(Υπόθεση C-430/12) (¹)

[Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική ασφάλιση — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Άρθρο 22 — Ασφάλιση ασθένειας — Νοσοκομειακή περίθαλψη σε άλλο κράτος μέλος — Προέγκριση — Ποσό που επιστρέφεται στον ασφαλισμένο]

(2013/C 304/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Bacău

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Elena Luca

Καθού: Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Curtea de Apel Bacău — Ερμηνεία του άρθρου 56 ΣΛΕΕ και του άρθρου 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε — Εθνική κανονιστική ρύθμιση βάσει της οποίας απαιτείται προέγκριση για την επιστροφή του συνολικού ύψους των δαπανών λόγω ιατρικής περιθάλψεως στην αλλοδαπή — Καθορισμός του ποσού της επιστροφής των πραγματοποιηθέντων σε άλλο κράτος μέλος εξόδων σύμφωνα με τα κριτήρια του κράτους ασφαλίσεως σε περίπτωση μη προεγκρίσεως

Διατακτικό

Το άρθρο 49 ΕΚ και το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 592/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, δεν αντιτίθενται, κατ' αρχήν, σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους που εξαρτά από προέγκριση την πλήρη ανάληψη των εξόδων νοσοκομειακής περίθαλψης παρασχεθείσας εντός άλλου κράτους μέλους. Αντιθέτως, τα ίδια αυτά άρθρα αντιτίθενται σε μια τέτοια κανονιστική ρύθμιση ερμηνευόμενη υπό την έννοια ότι αποκλείει, σε όλες τις περιπτώσεις, την εκ μέρους του αρμόδιου φορέα πλήρη ανάληψη των εξόδων παρόμοιας περίθαλψης παρασχεθείσας χωρίς προέγκριση.

Όταν άρνηση, λόγω της έλλειψης και μόνον προέγκρισης, επιστροφής των εξόδων νοσοκομειακής περίθαλψης τα οποία καταβλήθηκαν από τον ασφαλισμένο δεν είναι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, βάσιμη, τα εν λόγω έξοδα πρέπει να επιστρέφονται στον εν λόγω ασφαλισμένο από τον αρμόδιο φορέα μέχρι του ποσού που καθορίζει η νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού. Αν το ποσό αυτό είναι κατώτερο από αυτό που θα προέκυπτε από τη νομοθεσία που ισχύει στο κράτος μέλος της κατοικίας σε περίπτωση νοσηλείας εντός του τελευταίου αυτού κράτους, ο αρμόδιος φορέας πρέπει να χορηγεί επιπλέον πρόσθετη επιστροφή αντιστοίχουσα στη διαφορά μεταξύ των δύο αυτών ποσών, εντός των ορίων των πράγματι πραγματοποιηθέντων εξόδων.

Όταν μια τέτοια άρνηση είναι βάσιμη, ο ασφαλισμένος μπορεί να ζητήσει, βάσει του άρθρου 49 ΕΚ, επιστροφή των εξόδων νοσοκομειακής περίθαλψης εντός των ορίων και μόνον της κάλυψης την οποία εγγυάται το σύστημα ασφαλίσεως ασθένειας στο οποίο αυτός υπάγεται.

(¹) EE C 399 της 22.12.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2013 — Διαδικασία Σύμβουλοι Επιχειρήσεων ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Τουρκία, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

(Υπόθεση C-520/12 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Μηχανισμός Προενταξιακής Βοήθειας — Δημόσια σύμβαση — Σχέδιο για την ανάπτυξη του ευρωπαϊκού δικτύου επιχειρηματικών κέντρων στην Τουρκία — Απόφαση περί μη αναθέσεως της υλοποιήσεως του σχεδίου — Αγωγή αποζημιώσεως για την προβαλλόμενη ζημία — Εθνική απόφαση — Μη ανάμειξη των οργάνων της Ένωσης)

(2013/C 304/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Διαδικασία Σύμβουλοι Επιχειρήσεων ΑΕ (εκπρόσωπος: Α. Κρυσταλλίδης, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Aresu και F. Erlbacher), Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Τουρκία, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 13ης Σεπτεμβρίου 2012, T-369/11, Διαδικασία Σύμβουλοι Επιχειρήσεων ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Central Finance & Contracts Unit (CFCU) και Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Τουρκία, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε αγωγή αποζημιώσεως με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η αναιρεσείουσα λόγω της απόφασής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Τουρκία να μην της αναθέσει το αντικείμενο της συμβάσεως για την υλοποίηση του σχεδίου «Enlargement of the European Turkish Business Centers Network to Sivas, Antakya, Batman and Van» (Europe-Aid/128621/D/SER/TR) — Απαράδεκτο — Αναρμοδιότητα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Διαδικασία Σύμβουλοι Επιχειρήσεων ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 26 της 26.1.2013.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Kúria (Ουγγαρία) στις 20 Ιουνίου 2013 — Almos Agrárkülkereskedelmi Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Υπόθεση C-337/13)

(2013/C 304/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Kúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Almos Agrárkülkereskedelmi Kft.

Ανααιρεσίβλητη: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι οι διατάξεις του άρθρου 77, παράγραφοι 1 και 2, του általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény, Magyar Közlöny 2007/128 (ουγγρικού νόμου για τον ΦΠΑ) του 2007, όπως ίσχυαν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, συμβατές με τις διατάξεις του άρθρου 90, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία ΦΠΑ) (¹); Ειδικότερα, καλύπτει ο ουγγρικός νόμος για τον ΦΠΑ όλες τις περιπτώσεις μείωσης της βάσης επιβολής του φόρου που απαριθμούνται στην εν λόγω διάταξη;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης: Μπορεί ο υποκείμενος στον φόρο που, μετά από την πραγματοποίηση μιας πράξης, δεν έλαβε την προβλεπόμενη αντιπαροχή να αξιώσει τη μείωση

της βάσης επιβολής του φόρου, μολονότι δεν υπάρχει καμία διάταξη του εθνικού δικαίου που να το προβλέπει, επικαλούμενος τις αρχές της ουδετερότητας του φόρου και της αναλογικότητας, τις οποίες καθιερώνει το άρθρο 90, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ;

- 3) Αν οι διατάξεις του άρθρου 90, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ έχουν άμεσο αποτέλεσμα, υπό ποιες προϋποθέσεις επιτρέπεται τότε η μείωση της βάσης επιβολής του φόρου; Αρκεί συναφώς η έκδοση διορθωτικού τιμολογίου από τον πωλητή και η αποστολή του στον αγοραστή ή πρέπει επιπλέον να αποδεικνύεται ότι ο πωλητής επανέκτησε την κυριότητα ή την κατοχή των αγαθών;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο τρίτο ερώτημα: Επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο στο κράτος μέλος την υποχρέωση να αποκαθιστά τη ζημία που υφίσταται το υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο από το γεγονός ότι το κράτος αυτό δεν έχει εκπληρώσει προσορκόντως την υποχρέωσή του να εναρμονίσει τη νομοθεσία του και έχει συνεπώς στερήσει το πρόσωπο αυτό από τη δυνατότητα μείωσης της βάσης επιβολής του φόρου;
- 5) Έχει το άρθρο 90, παράγραφος 2, της οδηγίας ΦΠΑ την έννοια ότι τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια, σε περίπτωση μη καταβολής ολόκληρου ή μέρους του τιμήματος, να μην επιτρέπουν τη μείωση της βάσης επιβολής του φόρου; Αν ναι, πρέπει αυτό να προβλέπεται ρητά από διάταξη του εθνικού δικαίου ή η ευχέρεια αυτή μπορεί επίσης να συνάγεται από τη σιωπή του νομοθέτη;

(¹) EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Kúria (Ουγγαρία) στις 8 Ιουλίου 2013 — UPC Magyarország Kft. κατά Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

(Υπόθεση C-388/13)

(2013/C 304/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Kúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και ανααιρεσίβλητη: UPC Magyarország Kft.

Καθής και ανααιρεσείουσα: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 5 της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (¹) [παραλειπόμενα], την έννοια ότι, στην περίπτωση παραπλανητικών εμπορικών πρακτικών του άρθρου 5, παράγραφος 4, αυτής της οδηγίας, δεν επιτρέπεται να εξετάζονται χωριστά τα κριτήρια του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας;